

Kirpinin Rüya Treni

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpinin Rüya Treni

Ebru Mina TOMURCUK

Yumuşak mavi akşamda, yıldızlar ilk kez parıldarken, Pip adında küçük bir kirpi gök mavisi puantiyeli atkısını boynuna doladı. Pirinç tokalı küçük kahverengi çantasını kontrol etti. Bu gece rüya treninin gecesi idi! Pip'in yuvarlak kehribar gözleri heyecanla parladı. Çayırın kenarındaki istasyona koştu.

Rüya treni, suyun üzerindeki ay ışığı gibi pırıl pırıl parlıyordu. Tekerlekleri şekerden yapılmıştı ve pencereleri kimsenin adını koymadığı renklerle ışıldıyordu. Koyu mor bir paltosu ve siperlikli şapkasıyla uzun ve heybetli Kondüktör Baykuş, geniş kanatlarını açtı. 'Rüya dünyalarına gitmek için herkes trene!' diye sıcak bir sesle öttü. Pip, minik patileri sevinçten titreyerek basamaklara atladı.

İçerisi sıcacık ve tuhaf bir yerdi. Fenerler ateş böcekleri gibi uçuşuyor, koltuklar bulutlar kadar yumuşak hissediliyordu. Pip pencere kenarında bir yer buldu ve küçük siyah burnunu cama dayadı. Dışarıda rüya manzaraları akıp gidiyordu: marşmelov dağları, kurdele nehirleri ve ninni söyleyen ağaçlar. 'Ah, ne harika!' diye fısıldadı Pip. Sonra köşedeki küçük yolcuyu fark etti.

Hardal sarısı örgü yeleđi ve kırmızı-beyaz çizgili uyku şapkasıyla tombul ve utangaç bir köstebektir. Yuvarlak gözlükleri buğulanmıştı ve pembemsi patileri minik yeşil bir sırt çantasını sıkıca tutuyordu. 'İyi misin?' diye nazikçe sordu Pip. Köstebek başını salladı. 'Mutlu bir rüya bulamıyorum,' diye burnunu çekti. 'Denediđim her rüya sallantılı ve hüzünlü geliyor.'

Pip köstebeğin yanına oturdu. 'Ben Pip'im,' dedi. 'Senin adın ne?' 'Milo,' diye fısıldadı köstebek. 'Daha önce hiç rüya trenine binmemiştim. Çok büyük ve tuhaf.' Pip en sıcak gülümsemesini gösterdi. 'Endişelenme, Milo. Birlikte mutlu bir rüya bulacağız. Bir fikrim var!' Çantasını açtı ve minik bir bal damlası kavanozu çıkardı.

Kondüktör Baykuş koridorda süzüldü. 'Sıradaki durak: Yüzen Fenerler Çayırı!' diye duyurdu. Tren yavaşladı ve pencerenin dışında yüzlerce parlayan fener gökyüzüne doğru süzüldü. Milo burnunu cama dayadı. 'Çok güzeller,' dedi, 'ama beni yalnız hissettiriyorlar.' Pip derin düşündü. 'Belki başka bir şey hayal edebiliriz,' dedi. 'Sıcak ve dostça bir şey.'

Pip gözlerini kapattı. 'Bütün arkadaşlarımızla bir piknik hayal ediyorum,' dedi. 'Bir battaniyeye oturmuşuz ve fenerler sadece bizim için dans ediyor.' Milo da gözlerini kapattı. 'Görüyorum!' diye nefesini tuttu. 'Üstünde meyveler olan bir pasta var ve herkes gülüyor!' Bir an fenerler sanki onlar da gülüyormuş gibi daha parlak parıldadı.

Ama sonra tren sarsıldı ve Milo'nun uyku şapkası gözlerinin üzerine kaydı. 'Ah hayır!' diye bağırdı. 'Mutlu rüyam sallanıp kaçtı!' Pip patisine hafifçe vurdu. 'Sorun değil,' dedi. 'Rüyalar sallantılı olabilir. Sadece onları yeniden yakalamamız gerek.' Kondüktör Baykuş bilgece başını salladı. 'Sıradaki durak Yumuşak Şarkılar Denizi. Belki rüyayı orada bulursun.'

Yumuşak Şarkılar Denizi, nazık bir müzik okyanusuydu. Melodi dalgaları pembe kumlu bir kumsala vuruyor ve dost balıklar köpüklü seslerle şarkı söylüyordu. Milo dinledi ama gözlükleri düştü. 'Şarkılar çok güzel,' dedi, 'ama beni biraz hüzünlü hissettiriyorlar. Nedenini bilmiyorum.' Pip ona sarıldı. 'Duygular bazen böyledir. Birlikte dinleyelim.'

Dinlerken Pip, sadece Milo için bir şarkı hayal etti. 'Rüyalar arasında yolculuk eden cesur küçük bir köstebek hakkında bir şarkı duyuyorum,' dedi. 'Ve şarkıda köstebek, bir kirpinin kayıp bal damlasını bulmasına yardım ediyor.' Milo kıkırdadı. 'Bu çok saçma!' Ama gözlüklerinin ardındaki kahverengi gözleri parlamaya başladı. 'Sanırım ben de duyuyorum,' dedi. 'Bu mutlu bir şarkı!'

Kondüktör Baykuş piring cep saatini kontrol etti. 'Bir durak daha,' dedi. 'Dilekler Bahçesi.' Tren, her renkte çiçeklerin açtığı ve ateş böceklerinin havada dilekler yazdığı bir bahçeye süzüldü. Milo derin bir nefes aldı. 'Korkmadığım bir rüya diliyorum,' dedi. Pip patisini sıkı. 'Birlikte olduğumuz bir rüya diliyorum.'

Aniden bahçe pırıldadı ve dilekleri dansçılar gibi birbirine dolandı. Sıcak bir ışık Milo'yu sardı ve yüksek sesle güldü. 'Görüyorum!' diye bağırdı. 'Ağaç evi, kaydırak ve yüz dost kuş olan bir rüya! Ve sen de oradasın, Pip, mavi atkınınla!' Pip de güldü. 'Ben de görüyorum! Ve bal damlalarıyla piknik yapıyoruz!'

Rüya treni, pencereleri mutlu renklerle parlayarak istasyona doğru yol aldı. Milo'nun uyku şapkası dümdüz duruyordu ve gözlükleri pırıldıyordu. 'Mutlu rüyamı buldum,' dedi. 'Ve senin yardımınla, aslında hep içimdeymiş.' Pip gülümsedi. 'Hayal gücü bir anahtar gibidir,' dedi. 'Duygularımızın kapısını açmamıza yardım eder.' Kondüktör Baykuş yumuşakça öttü.

İstasyonda yıldızlar şafakla soluyordu. Kondüktör Baykuş şapkasını hafifçe kaldırdı. 'Cesur ve nazıktın, Pip,' dedi. 'Ve Milo, sen cesaretini buldun.' Milo, Pip'e sımsıkı sarıldı. 'Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim,' diye fısıldadı. 'Dostluk her yolculuğu daha aydınlık kılar,' dedi Pip. Rüya treninde yeniden buluşmaya söz verdiler.

Pip, çiyli çayırdan eve yürüdü, çantası mutlu anılarla doluydu. Milo'nun kahkahasını ve dilekler bahçesini düşündü. Hayal gücünün kendi duygularını anlamasına da yardım ettiğini fark etti. Utandığında ya da korktuğunda, yanında bir arkadaş hayal edebilirdi. Mavi atkısına sarıldı ve gülümsedi.

Pip sıcak yuvasında, yapraklardan bir battaniyenin altına kıvrıldı. Rüya trenini, Kondüktör Baykuş'u ve Milo'yu ve paylaştıkları bütün harika rüyaları gördü. Ve ne zaman mutlu bir rüyaya ihtiyaç duysa, hayal gücünün orada olacağını, onu taşımaya hazır sıcak bir tren gibi bekleyeceğini biliyordu. Son.